

שיר השירים אשר לשלמה

THE SONG OF SONGS WHICH IS SOLOMON'S

482 21/11/12
711 3/10
04-9928354

45/50

482 01/17/14
711 360
www.bible.com
04-9928364

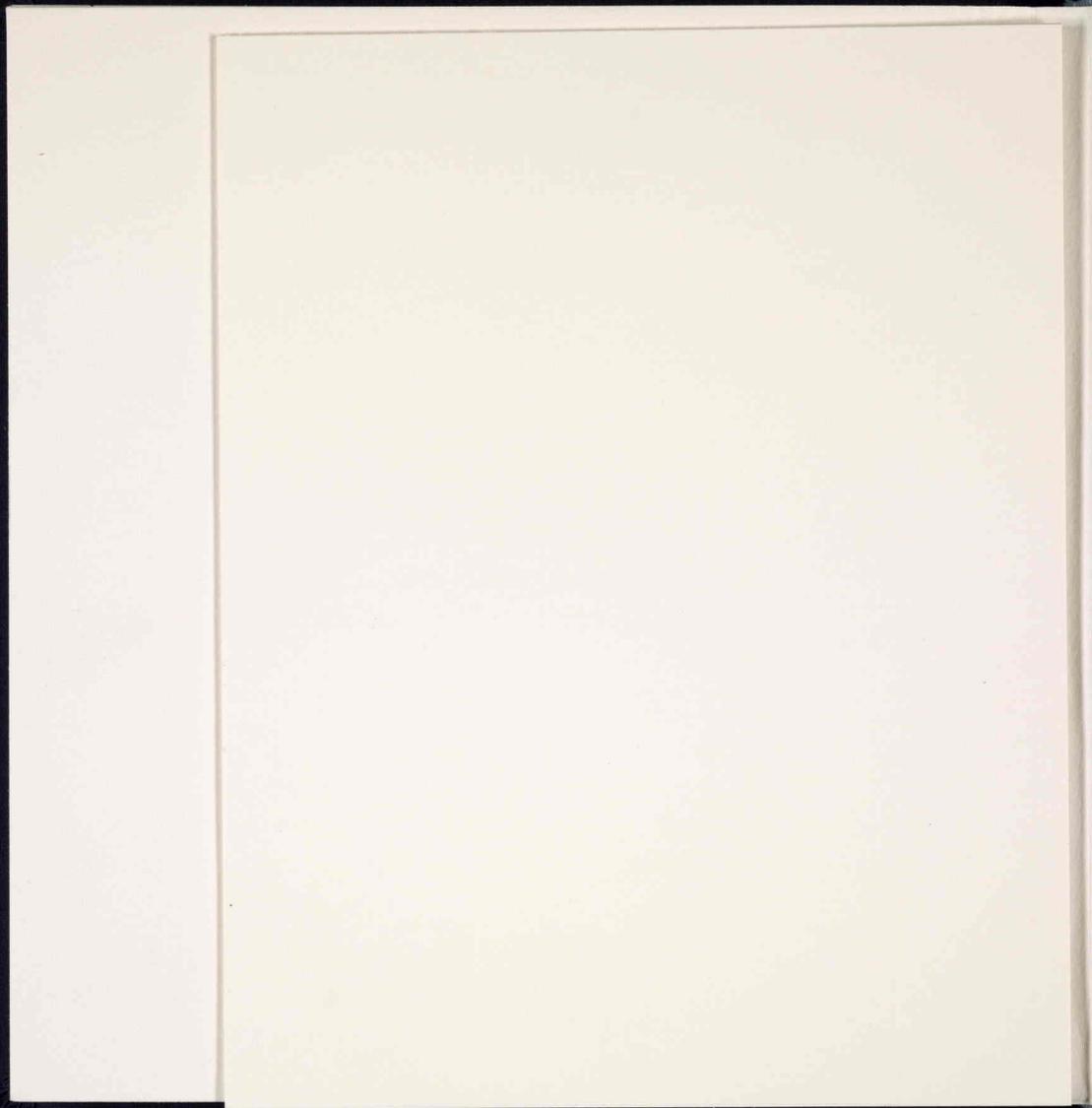

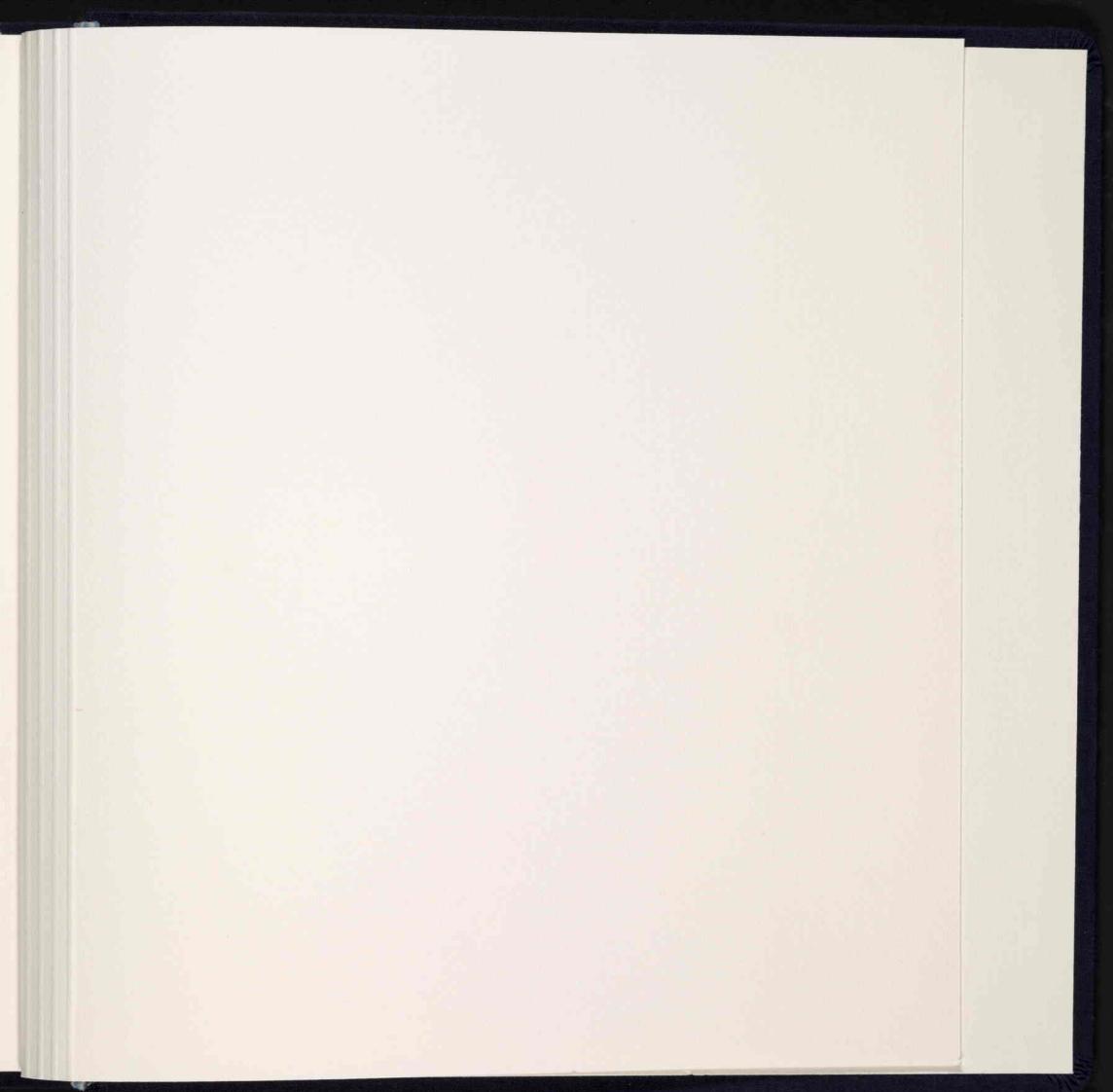

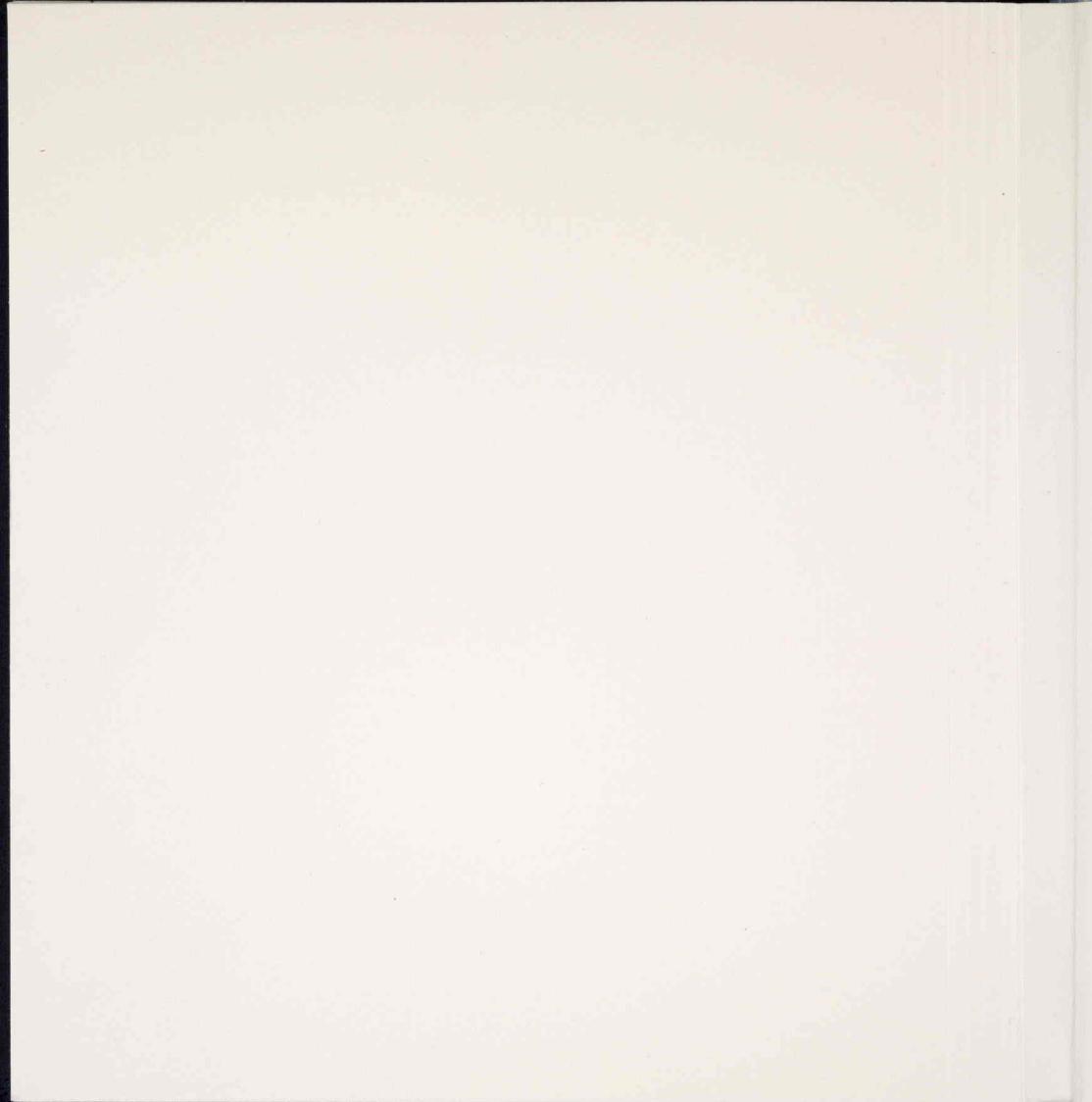

מחזורת שיר השירים אשנזית חזומת ומסומרת

Artistic edition of the Song of Solomon signed and enumerated

45/50

כ ם ם ם ם ם

שיר השירים אשר לשלמה

THE SONG OF SOLOMON

אמר רבי עקיבא חס ושלום. לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים. שאין כל העולם כולו
בראי כיום שנתן בו שיר השירים לישׂרא. שכל הכתובים, קדש. ושיר השירים, קדש קדשים.

R. Akiba said: God forbid! - no man in Israel ever disputed about the Song of Songs (that he should say) that it does not
render the hands unclean, for all the ages are not worth the day on which the Song of Songs was given to Israel; for all the
Writings are holy, but the Song of Songs is the Holy of Holies.

© כל הזכויות שמורות לגלריה תמר מסר בע"מ
© All rights Reserved to Tamar Messer Gallery Ltd.

דפוס משי: זמס שקולניק
סדר וביצוע: אברהם שטרן, טל' 02-5322105

גלריה/סטודיו תמר מסר בע"מ
מעלה השחרור 5, חומה 33284, ישראל, טל' 04-8663010 פקס' 04-8645269
דואר אלקטרוני: tamargallery@netscape.net

Gallery/Studio Tamar Messer Ltd.
5 Ma'aleh Hashikhrur St., Haifa 33284, Israel, Tel. 972-4-8663010 Fax: 972-4-8645269

שיר השירים אשר לשלמה

איורים: תמר מסר

Illustrated by Tamar Messer

שיר השירים אשר לשלמה | פרק א' |
THE SONG OF SOLOMON | Chapter I

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשקות פיהו כִּרְטוּבִים דְּדִיד מִיָּן: לְרִים שִׁמְנִיךְ טוֹבִים שִׁמֵן תוֹרֵךְ שִׁמְךָ עַל־פִּי
עֲלֹמוֹת אֶהְבֹּךְ: מִשְׁכְּנֵי אֶתְרִיד נִרְדָּה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ הַנְּדָרִי נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ וְנִפְתַּח דְּדִיד מִיָּן מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּךְ: שְׁחֹרָה
אֲנִי וְנֶאֱדָה בְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם כַּאֲהֵלֵי קֶדָר בִּירְשֵׁת שֵׁלְמָה:

The song of songs, which is Solomon's. Let him kiss me with the kisses of his mouth: for thy love is better than wine.
Because of the savour of thy good ointments thy name is as ointment poured forth, therefore do the virgins love thee. Draw
me, we will run after thee: the king hath brought me into his chambers: we will be glad and rejoice in thee, we will remember
thy love more than wine: the upright love thee. I am black, but comely, O ye daughters of Jerusalem, as the tents of Kedar,
as the curtains of Solomon.

שיר השירים אשר לשלמה

אל תראני שאני שחוררת ששונותני השמש בני אמי נחררבי
שקני נורה את־הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי
שאנבה נפשי איבה תרעה איבה תרביץ בצהרים שלמה
אודה בעתה על עזרי חבריך:

Look not upon me, because I am black, because the sun hath
looked upon me: my mother's children were angry with me;
they made me the keeper of the vineyards; but mine own
vineyard have I not kept. Tell me, O thou whom my soul
loveth, where thou feedest, where thou makest thy flock to rest
at noon: for why should I be as one that turneth aside by the
flocks of thy companions?

אל תראוני שאני שחרחורת

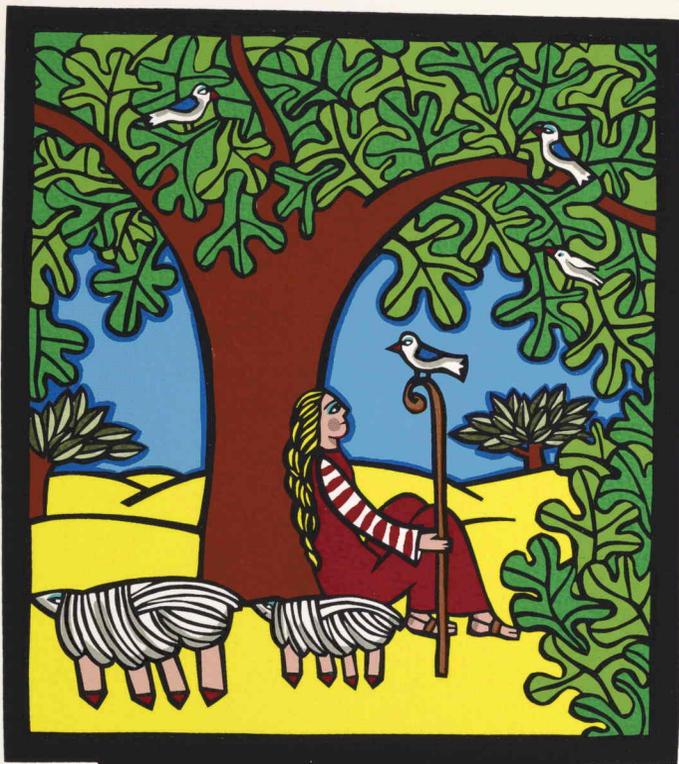

שיר השירים אשר לשלמה
THE SONG OF SOLOMON

פרק א' 1
1 Chapter 1

אם־לא תדעי לך הנקפה בנשים צא־לך בעקבי העאן ורעי את־גדילתיך על משכנות הרעים:

If thou know not, O thou fairest among women, go thy way forth by the footsteps of the flock, and feed thy kids beside the shepherd's tents.

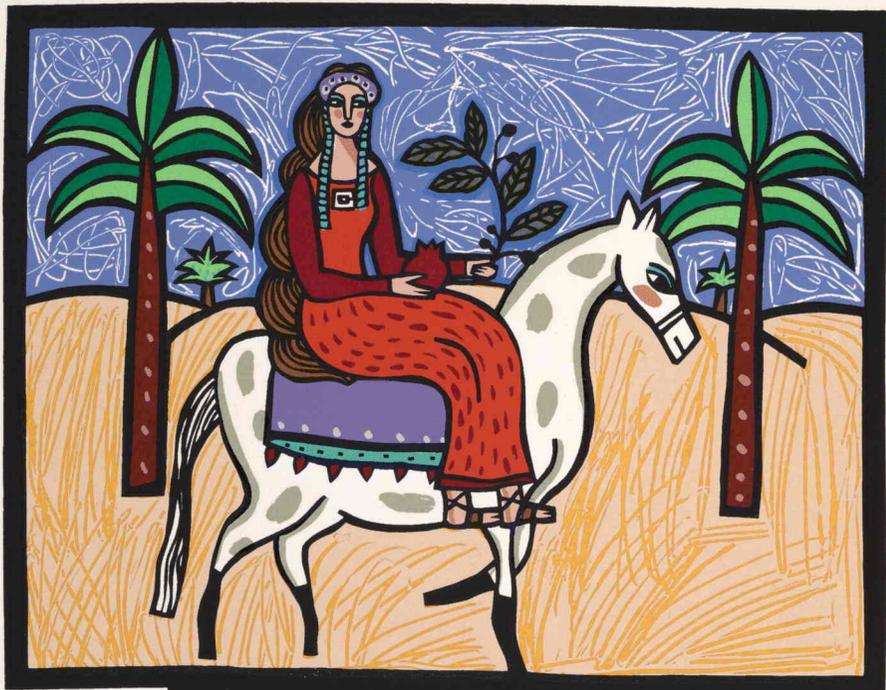

צאי לך בשקבי הצאן ורעי את גדיותיך
על אשכנזי הדועים

לִסְסִיתִי בְּרֻכְבֵי פָרְעָה דְּמִימֶיךָ רַעֲיָתִי: כָּאוּז לְתֵינֶךָ בְּתוֹרִים
צְוֹאֲרֶךָ בְּחַרְצוּיִם: תוֹרֵי זָהָב נִעְשׂוּהֶלֶךְ עִם נֶאֱדוֹת הַבְּקָטָף: עֵרֶב
שֶׁהַשֵּׁלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נָרְדִי גִזְזֵן רִיחֹו: עֲרוֹד הַפֹּר דוּדֵי לֵי בֵּין שְׁנֵי
לָיוֹן: אֲשַׁכַּל הַכֹּפֶר דוּדֵי לֵי דְבָרְכֵמִי עֵין גְּדִי: הֶהָךְ יִפְהָ רַעֲיָתִי
הֶהָךְ יִפְהָ עֵינֶיךָ יוֹנִים: הֶהָךְ יִפְהָ דוּדֵי אֶף נָעִים אֲדִי-עַרְשֶׁנוּ
רַעֲנָנָה: קְרוֹת בְּמִטֵּנוּ אֲרָזִים רְהִיעֵנוּ בְּרוֹתִים:

I have compared thee, O my love, to a company of horses in
Pharaoh's chariots. Thy cheeks are comely with rows of jewels,
thy neck with chains of gold. We will make thee borders of gold
with studs of silver. While the king sitteth at his table, my
spikenard sendeth forth the smell thereof. A bundle of myrrh is
my wellbeloved unto me; he shall lie all night betwixt my breasts.
My beloved is unto me as a cluster of camphire in the vineyards
of En-Gedi. Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair;
thou hast doves' eyes. Behold, thou art fair, my beloved, yea,
pleasant: also our bed is green. The beams of our house are
cedar, and our rafters of fir.

לסוסתי ברכבי כדעה דיאיתך רעית

אֲנִי הַבָּצֵלֶת הַשְּׂרֹן שׁוֹשַׁנַת הַעֲמֻקִּים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחֹדְרִים בֶּן
רִעְיָתִי בֵּין הַבְּטָח: כְּתַפְחוֹ בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֶּן יוֹדֵי בֵּין הַבָּנִים
בְּצֵלֹ הַמְּדֻרָתִי הַשְּׂבֵתִי וּפְרִיז מְרוֹק לַחֲמִי: הִבִּיאֵנִי אֶל־בֵּית הַיַּיִן
וְדָגְלֹ עָלַי אֲהַבָּה: סִמְכֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְיוֹנֵי בְּתַפְחוֹתֵים כִּי
חֹלַל אֲהַבָּה אֲנִי: שְׂמְאֹלֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיְמִינֹ תְּחַבְּקֵנִי:
הַשְּׂבִיעַתִּי אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאֵילֹת הַשְּׂדֶה
אִם־תִּעֲרֹו וְאִם־תִּעֲרֹדוּ אֲדֹהֶנְהֶבָה עַד שְׂתַחַפֵּץ:

I am the rose of Sharon, and the lily of the valleys. As the lily
among thorns, so is my love among the daughters. As the apple
tree among the trees of the wood, so is my beloved among the
sons. I sat down under his shadow with great delight, and his
fruit was sweet to my taste. He brought me to the banquetting
house, and his banner over me was love. Stay me with flagons,
comfort me with apples: for I am sick of love. His left hand is
under my head, and his right hand doth embrace me. I charge
you, O ye daughters of Jerusalem, by the roses, and by the hinds
of the field, that ye stir not up, nor awake my love, till he please.

אני חבצלת השרון שושנת העאקים

קול דודי הודוהוּ בָּא מִדֶּלֶג עַל-הַהַרִים מִקַּפֵּץ עַל-הַגְּבֻעוֹת: דוֹמָהּ וְדוּדִי לִצְבִי אֹל לְעֶפֶר הָאֲזִילִים הַהוֹדוּהוּ עוֹמֵד אַחֵר כִּתְלֹנֹהּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַמְלִלוֹת מִצִּיץ מִן הַחַרְפִּים: עֵדָה דוּדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲנֹתִי יִפְתִּי וְלִבִּי-לָךְ: פִּרְיֵהָ הִסְתֹּה עִבְר הַנֶּשֶׁם חֲלָף הַלֵּךְ לוֹ: הַפְּגִיעִים נִרְאוּ בְּאָרֶץ עַת הַזְמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הִתְאַנְּה חֲנֻטָּה פִּינֵה וְהַגְּפִים סִמְרָר נִתְנוּ רִיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲנֹתִי יִפְתִּי וְלִבִּי-לָךְ: יוֹנְתִי בְּחֹמֵי הַסֶּלַע בְּסֶתֶר הַפְּדוּנָה הִרְאִינוּ אֶת מְרֹאֶךָ הַשְׁמִיעֵנִי אֶרְ-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ עִבֵב וְנִרְאִיךָ אֲנֹה: אֲחֹר-לֹנֹה שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְצִים מִחִבְלִים בְּרִמִּים וּבְרִמִּינֹה סִמְרָר: דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שְׁנִפְתָּ חַיִּים וְנָסוּ הַנְּעִלִים סֵב דְּמֹהֲלָךְ וְדוּדִי לִצְבִי אֹל לְעֶפֶר הָאֲזִילִים עַל-הַרִי בְּתֵר:

The voice of my beloved! behold, he cometh leaping upon the mountains, skipping upon the hills. My beloved is like a roe or a young hart: behold, he standeth behind our wall, he looketh forth at the windows, shewing himself through the lattice. My beloved spake, and said unto me, Rise up, my love, my fair one, and come away. For, lo, the winter is past, the rain is over and gone. The flowers appear on the earth; the time of the singing of birds is come, and the voice of the turtle is heard in our land. The fig tree putteth forth her green figs, and the vines with the tender grape give a good smell, Arise, my love, my fair one, and come away. O my dove, that art in the clefts of the rock, in the secret places of the stairs, let me see thy countenance, let me hear thy voice; for sweet is thy voice, and thy countenance is comely. Take us the foxes, the little foxes, that spoil the vines: for our vines have tender grapes. My beloved is mine, and I amid his: he feedeth among the lilies. Until the day break, and the shadows flee away, turn, my beloved, and be thou like a roe or a young hart upon the mountains of Bether.

על־משכבי בלילות בקשתי את שאֶהֱבָה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אֶקוּמָה נָא וְאֶסֹבֵבָה כְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרֵחוֹת
אֶבְקֶשׂה אֶת שְׂאֵהֱבָה נִפְשִׁי בִקְשָׁמֶי וְלֹא מִצְאֹתִי: מִצְאוֹתִי הִשְׁקִימוּם הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהֱבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט
שָׁעַבְרַתִּי מֵהֶם עַד שִׁמְצֵאתִי אֶת שְׂאֵהֱבָה נִפְשִׁי אֲחַזְתִּמוּ וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבֵּיאֲתוּ אֵלַי בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֹדֶר הַדְּרֹמִי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֲתֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצַבֹּאוֹת אוּ בְאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אֲדַמְעֵרוּ וְאֲדַמְעוּרְדוּ אֶת־הָאֶהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי: מִי זֹאת
עוֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֵשׂוֹן מִקְשֶׁרֶת מֵר וּלְבֹנָה מִבַּל אֶבֶקֶת רֹחַל:

By night on my bed I sought him whom my soul loveth: I sought him, but I found him not. I will rise now, and go about the city in the streets, and in the broad ways I will seek him whom my soul loveth: I sought him, but I found him not. The watchmen that go about the city found me: to whom I said, Saw ye him whom my soul loveth? It was but a little that I passed from them, but I found him whom my soul loveth: I held him, and would not let him go, until I had brought him into my mother's house, and into the chamber of her that conceived me. I charge you, O ye daughters of Jerusalem, by the roes, and by the hinds of the field, that ye stir not up, nor awake my love, till he please. Who is this that cometh out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant?

על אשכבי בלילות ביקשתי את שאהבה נכשי

הָזָה מִשְׁתּוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבוּרִים טָבִיב לָהּ מִגְּבֻרַי יִשְׂרָאֵל:
כָּלֶם אָחֳזוּ חֶרֶב מִלְּמַנְי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפְּחוּד
בְּלִילֹת: אֶפְרָיִן עָשָׂה לוֹ הַפֶּלֶךְ שֶׁלֹמֶה מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן: עֲמוּדָיו
עָשָׂה כֶסֶף רִפְדֵתוֹ זָהָב מְרֻכָבוֹ אֲרָמָן תּוֹכּוֹ רִצּוֹף אֶהְבֵּה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם: צֹאֲיָנָה וְרֹאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שֶׁלֹמֶה
בְּעֶשְׂרָה שָׁעֲשָׂרָה לֵיל אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ:

Behold his bed, which is Solomon's; threescore valiant men are about it, of the valiant of Israel. They all hold swords, being expert in war: every man hath his sword upon his thigh because of fear in the night. King Solomon made himself a chariot of the wood of Lebanon. He made the pillars thereof of silver, the bottom thereof of gold, the covering of it of purple, the midst thereof being paved with love, for the daughters of Jerusalem. Go forth, O ye daughters of Zion, and behold king Solomon with the crown wherewith his mother crowned him in the day of his espousals, and in the day of the gladness of his heart.

הנה אטתו של שלאה שישים גיבורים קביב לה גיבורי ישראל

הִנֵּךְ יְפוֹה רַעְיֹתַי הַנָּךְ יְפוֹה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שַׁעֲרֶךָ כְּעֵר הַעֵינִים שְׂאֵלְשׁוּ מִהַר גִּלְעָד: שְׂנִיךְ כְּעֵר הַקְּטוֹבוֹת שְׂעָלוּ
מִן הַרְחֻצְהָ שְׂבָלָם מִתְּאִמוֹת וְשִׁבְלָהּ אֵין בָּהֶם: כְּחוֹט הַשֶּׁנִּי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִן בְּרֶךְ נֶאֱדָה כִּפְלֹחַ הָרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ:
כַּמְנַדֵּל דְּוִיד צִנְאֹרְךָ בְּנִי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלְוִי עָלָיו בַּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: שְׂנִי שְׂדֵיךְ כִּשְׂנֵי אֶפְרַיִם תְּאֻמֵּי צְבָהָה הָרַעִים
בְּשׁוֹשְׁפִים: עַד שְׂפִיחֹת הַיּוֹם וְגַם הַצִּלְלִים אֶלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר וְאֶל גְּבַעַת הַלְּבָנוֹה: הֵלֶךְ יְפוֹה רַעְיֹתַי וּמוֹם אֵין בָּךְ:

Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair, thou hast doves' eyes within thy locks: thy hair is as a flock of goats, that appear from mount Gilead. Thy teeth are like a flock of sheep that are even shorn, which came up from the washing; whereof every one bear twins, and none is barren among them. Thy lips are like a thread of scarlet, and thy speech is comely: thy temples are like a piece of a pomegranate within thy locks. Thy neck is like the tower of David builded for an armoury, whereon there hang a thousand bucklers, all shields of mighty men. Thy two breasts are like two young roes that are twins, which feed among the lilies. Until the day break, and the shadows flee away, I will get me to the mountain of myrrh, and to the hill of frankincense. Thour art all fair, my love; there is no spot in thee.

הנך יפה רעייתי עיניך יונים

אתי מלבנון בלה אחי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה
מראש שניר וקרמון ממענות אריות מנרר נמרים: לבבתני
אחותי בלה לבבתני באחות משיצוק באחור ענק מצונו: מוד
יפי ודוך אחתי בלה מוד-טבו ודוך מיין וריח שקמנך מכל-
בשמים: נפת תטפנה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתיך כריח לבנון:

Come with me from Lebanon, my spouse, with me from
Lebanon: look from the top of Amana, from the top of Shenir
and Hermon, from the lions' dens, from the mountains of the
leopards. Thou hast ravished my heart, my sister, my spouse;
thou hast ravished my heart with one of thine eyes, with one
chain of thy neck. How fair is thy love, my sister, my spouse! how
much better is thy love than wine! and the smell of thine
ointments than all spices! Thy lips, O my spouse, drop as the
honeycomb: honey and milk are under thy tongue: and the smell
of thy garments is like the smell of Lebanon.

אֲדָמָשׁ אֲמָנָה אֲדָמָשׁ שְׁנִיר וְחִדְלָאִין
אֲמַעֲזוֹנֹת אֲדִיָּת אֲהַרְרִי נְאֻדִים

גן נעול אֶחָתִי כִּלְהָ גַל נְעוּל מַעְיָן הַחַטָּם: שְׁלֹחֵיךְ פְּרָדִים רִמּוֹנִים
עַם פְּרֵי מִגְדִּים מִפְּרִים עִם נְגִדִים: גֵּרֵךְ וְכַרְמִם מְנִיָּה וְקַמְנֹן עִם
כָּל־עֵצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאֶהְלֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעְיָן גִּזִּים
בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִלְיִים מִן־לְבָנוֹן: עֲרִי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימֵן הַפְּתִיחַ
גִּי יִלְוֵי בְשָׂמֶיךָ וְבֹא דוֹרֵךְ לְגַן וְיֵאכַל פְּרֵי מִגְדֵיךָ:

A garden inclosed is my sister, my spouse; a spring shut up, a fountain sealed. Thy plants are an orchard of pomegranates, with pleasant fruits; camphire, with spikenard. Spikenard and saffron; calamus and cinnamon, with all trees of frankincense; myrrh and aloes, with all the chief spices. A fountain of gardens, a well of living waters, and streams from Lebanon. Awake, O north wind; and come, thou south; blow upon my garden, that the spices thereof may flow out. Let my beloved come into his garden, and eat his pleasant fruits.

גן נעול אחותי כלה גן נעול אעין חתום

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם־בשמי אכלתי יגרי עם־דבשי שתיתי ייני עם־חלבי אכלו רעים שותו ושקרו
דודים: אני ישנה ולפי ער קול הדודי דופק פתח־ילי אחתי רעיתי יונתי תפתי שראשי נמלא־י של קנאותי רסיסי לילה:
פשעתי את־בתנתי איבכה אל־בשנה את־דגלי איבכה אטופם: הדודי שלח דוד מן־החור ומעי המו עלי: קמתי
אני לפתח לדודי הני נקפר־מור ואצבעתי מור עבר על פפות הפגועל: פתחתי אני לדודי ודודי המק עבר נפשי יצאה
בדברו בקשתיו ולא מצאתיו קראתי ולא ענני: מצאני השמרים הטובים בעיר הכתי פצעוני נשאו את־רדודי מעלי
שקרי החמות:

I am come into my garden, my sister, my spouse: I have gathered my myrrh with my spice; I have eaten my honeycomb with my honey; I have drunk my wine with my milk: eat, O friends; drink, yea, drink abundantly, O beloved. I sleep, but my heart waketh: it is the voice of my beloved that knocketh, saying, Open to me, my sister, my love, my dove, my undefiled: for my head is filled with dew, and my locks with the drops of the night. I have put off my coat; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I defile them? My beloved put in his hand by the hole of the door, and my bowels were moved for him. I rose up to open to my beloved; and my hands dropped with myrrh, and my fingers with sweet smelling myrrh, upon the handles of the lock. I opened to my beloved; but my beloved had withdrawn himself, and was gone: my soul failed when he spake: I sought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no answer. The watchmen that went about the city found me, they smote me, they wounded me; the keepers of the walls took away my veil from me.

אני ישנה ולבי ער קול זודי דופק פתחי לי אחותי רעייתי

השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מודתגודי לו שחולת אנהבה אני: מודתגודך מודו הנקפת בנשים מוד
דודך מודו שבעה השבעתנו: דודי צח וארום נגול מרובה: ראשו בתם פו קצותיו תלמלים שחרות בעורב: עינו כיונים
על אפימי מים רחצות בקלב ישבות על מלאת: לקו בערוגת הבשם מנגולות מרקמים שפתותיו שושנים נטפות מוד
עבר: נרו גלילי וזה ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מקלפת ספירים: שוקי עמודי שש מסודים על אגניו מראוה
בלבנו בחור בארזים: חפו ממתקים וכלו מנמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:

I charge you, O daughters of Jerusalem, if ye find my beloved, that ye tell him, that I am sick of love. What is thy beloved more than another beloved, O thou fairest among women? what is thy beloved more than another beloved, that thou dost so chard us? My beloved is white and ruddy, the chiefest among ten thousand. His head is as the most fine gold, his locks are bushy, and black as a raven. His eyes are as the eyes of doves by the rivers of waters, washed with milk, and fitly set. His cheeks are as a bed of spices, as sweet flowers: his lips like lilies, dropping sweet smelling myrrh. His hands are as gold rings set with the beryl: his belly is as bright ivory overlaid with sapphires. His legs are as pillars of marble, set upon sockets of fine gold: his countenance is as Lebanon, excellent as the cedars. His mouth is most sweet: yea, he is altogether lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.

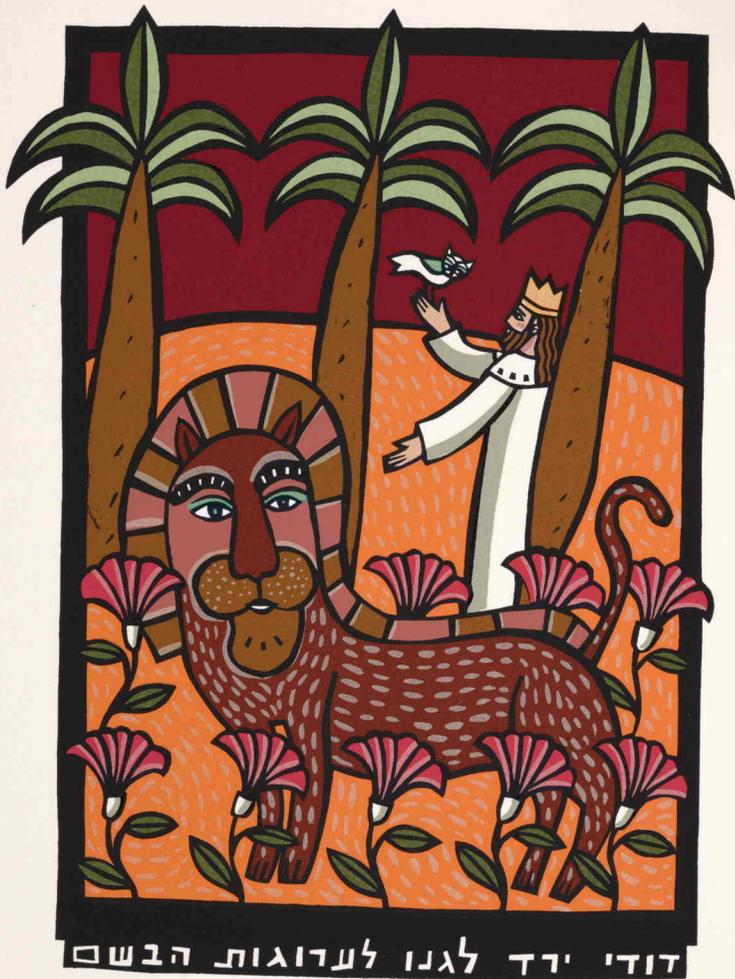

השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תגצאו את דודי

אָנָה הִלַּךְ וְדוּךְ הִנֵּפֶה בְּנָשִׁים אָנָה פָּנָה וְדוּךְ וּבִקְשָׁנוּ עִמָּךְ:
דוּדִי יָרַד לְגַנּוֹ לְעִרְוֹנוֹת הַבְּשָׂם לְרֵעוֹת בְּנָעִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים:
אָנִי לְדוּדִי וְדוּדִי לִי הִרְעֵנָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה אַתְּ רַעֲיִנִי בַת־רָצָה
בְּאֵנָה כִּירוּשָׁלַיִם אֵיפֹה כְּפָרְזֵלוֹת: הִסְבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִידֵי שָׂהָם
הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרֶךָ כְּעָרֵי הַעֲדָוָה שְׁנֹלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד: שִׁנְךָ כְּעָרֵי
הַיְרֵחַלִּים שְׁעָרֵי מִן־הַרְחֻצָּה שְׂבָלָם מִתְאַיֵּמוֹת וְשִׂבְלָהּ אֵין
בָּהֶם: כְּפָלֹחַ הַרְמוֹן וְקַחֲךָ מִכְּעֵד לְצִמְחֶךָ:

Whither is thy beloved gone, O thou fairest among women? whither
is thy beloved turned aside? that we may seek him with thee. My
beloved is gone down into his garden, to the beds of spices, to feed
in the gardens, and to gather lilies. I am ny beloved's, and my
beloved is mine: he feedeth among the lilies. Thou art beautiful, O
my love, as Tirzah, comely as Jerusalem, terrible as an army with
banners. Turn away thine eyes from me, for they have overcome me:
thy hair is as a flock of goats that appear from Gilead. Thy teeth are
as a flock of sheep which go up from the washing, whereof every one
beareth twins, and there is not one barren among them. As a piece
of a pomegranate are thy temples within thy locks.

דודי ירד לגנו לערוגות הבשם

שָׁשִׁים הָיָה מַלְכוֹת וְשִׁמּוֹנִים פִּילֵגְשִׁים תְּעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנֵתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלֵדָתָה
רְאוּהָ כְבוֹד וְיִאֲשִׁרֶיהָ מַלְכוֹת וּפִילֵגְשִׁים וְיִהְיֶלְחֶה: מִי־זֹאת הַנְּשֻׁקָהּ כְּמוֹ-שֹׁחַר יָפָה כְּלִכְנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה בְּנִדְלוֹת:
אֶל־זֹנָת אֶגֶז וְדַחֵי לְרֵאוֹת בְּאֵבִי תִחַל לְרֵאוֹת הַפְּרִיחָה הַגִּפְן הַנִּצְו הַדְּרֻמִּים: לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי שְׂמֵתֵנִי מְרֻבּוֹת עֲמִי נָרִיב:

There are threescore queens, and fourscore concubines, and virgins without number. My dove, my undefiled is but one; she is the only one of her mother, she is the choice one of her that bare her. The daughters saw her, and blessed her; yea, the queens and the concubines, and they praised her. Who is she that looketh forth as the morning, fair as the moon, clear as the sun, and terrible as an army with banners? I went down into the garden of nuts to see the fruits of the valley, and to see whether the vine flourished, and the pomegranates budded. Or ever I was aware, my soul made me like the chariots of Ammi-nadib.

א' זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה בחמה

שובי שובי השולמית שובי שובי וְהִנְחֹדֶךָ מִדֵּה־תְּחֹזֵי בְּשׂוּלְמִית כְּמַחְלַת הַפְּחַנְיִים: מִדֵּי־יָפוּ פַעֲמֶיךָ בְּנִעְלָיִים בַּת־נָרִיב
חֲמוּשֵׁי יִרְכִיבֶךָ כְּמוֹ הַלְּאִיִּם מַעֲשֶׂה דָוִד אָמֵן: שָׂרָךְ אֲנִי הִסְתַּר אֶל־יַחַסְרֵי הַמָּנוֹג בְּטֹגֶךָ עֲרַמְתָּ חַסִּים סוּגָה בְּשׂוֹשְׁנֵי־שָׁנִי
שְׂדֵיךָ כְּשֵׁנֵי עֲשָׂרִים תְּאָמִי צְבִיָּה: צוּאֲרֶךְ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בַּת־שֶׁבֶן עַל־שַׁעַר בַּת־רִבִּיִּים אַפְּךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹת צוּפָה
פִּי דְמוֹשֶׁק: רֹאשְׁךָ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְנֵלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךְ אֶסּוּר בְּרֹהֲטֵיִם: מִדֵּי־יָפִית וּמִדֵּי־נַעֲמֹת אֶהְיֶה כְּמַעֲנֹגִים: זֹאת
קוֹמְתָה דְמוּתָהּ לְחֶמֶר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּבֹלוֹת: אִמְרָתִי אֶעֱלֶה בְּחֶמֶר אֲנֹחֶה כְּסֻטְיֹו וְיִהְיֶה־נָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּבֹלוֹת הַגָּפֶן וְיִיחַ אַפְּךָ
בְּתַפְחוּסִים: וְחֶכֶךָ כִּיִּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי לְמִישְׁרֵיִם חֹבֵב שִׁפְתֵי הַשְּׁנִיִּם:

Return, return, O Shulamite; return, return, that we may look upon thee. What will ye see in the Shulamite? As it were the company of two armies. How beautiful are thy feet with shoes, O prince's daughter! the joints of thy thighs are like jewels, the work of the hands of a cunning workman. Thy navel is like a round goblet, which wanteth not liquor: thy belly is like an heap of wheat set about with lilies. Thy two breasts are like two young roes that are twins. Thy neck is as a tower of ivory, thine eyes like the fishpools in Heshbon, by the gate of Bath-rabbim: thy nose is as the tower of Lebanon which looketh toward Damascus. Thine head upon thee is like Carmel, and the hair of thine head like purple; the king is held in the galleries. How fair and how pleasant art thou, O love, for delights! This thy stature is like to a palm tree, and thy breasts to clusters of grapes. I said, I will go up to the palm tree, I will take hold of the boughs thereof: now also thy breasts shall be as clusters of the vine, and the smell of thy nose like apples; And the roof of thy mouth like the best wine for my beloved, that goeth down sweetly, causing the lips of those that are asleep to speak.

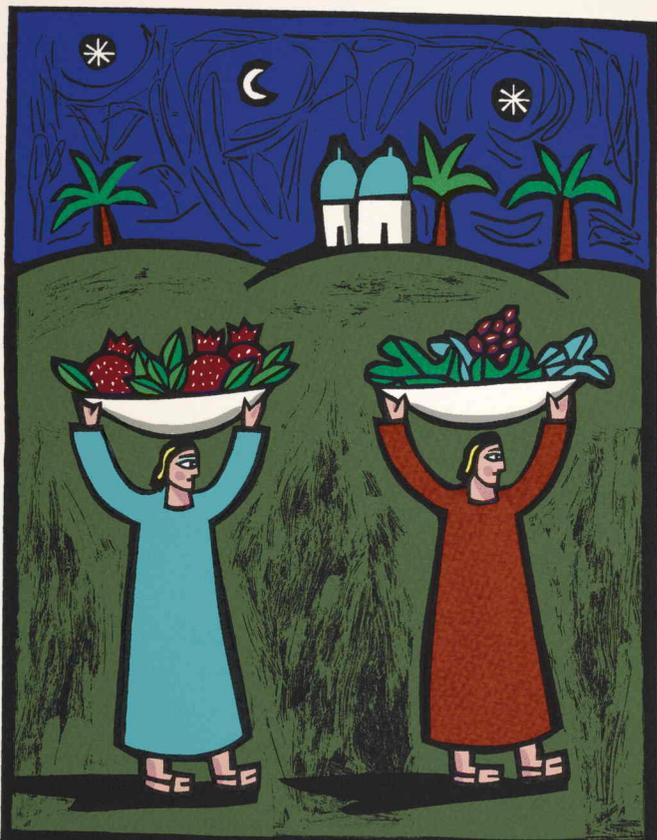
זאת קוצתך דגתה לתמר ושדיך לאשכולות
אגרת אעלה בתמר אוחדה בסנסניו

****

אָנִי לְדוּדֵי וְעָלֵי תְשׁוּקָתוֹ: לִכְהֵ דוּדֵי בְּצֵא הַשָּׂדֶה גְּלִיעָה
בְּכַפְרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמֵי אֶרְאֶה אִם־פְּרוּחָה הַנֶּסֶן פֶּתַח
הַסַּמְדָר הַנִּבְצָר הַרְמוּנִים שֶׁם אֲמֵן אֶת־דוּדֵי לֵךְ: הַיְדֻקָּאִים נִתְנַר־
רִיחַ וְעַל פֶּתְחֵינוּ כָּל־מַגְדִּים חֲרָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צְפֹנְתִי לֵךְ:

I am my beloved's, and his desire is toward me. Come, my
beloved, let us go forth into the field; let us lodge in the villages.
Let us get up early to the vineyards; let us see if the vine flourish,
whether the tender grape appear, and the pomegranates bud
forth: there will I give thee my loves. The mandrakes give a smell,
and at our gates are all manner of pleasant fruits, new and old,
which I have laid up for thee, O my beloved.

לכה דודי נלינה בכפרים נשכיאה לכראים

מי יתקך באח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו לי: אנהגך אביאך אבי בית אמי תלמדני אשקך מיין
הרקח מעסיס רמוני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בגות ירושלים מה מעירי ומה מעוררי את-
האהבה ערש מחופץ: מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על הדודת תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמר שמה חבלה
ילדתיך: שימני בחותם על לבך בחותם על ורדעך בירצהו כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה:
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אביתן איש את בלדון בירו באהבה בזו יבזו לו:

O that thou wert as my brother, that sucked the breasts of my mother! when I should find thee without, I would kiss thee; yes, I should not be despised. I would lead thee, and bring thee into my mother's house, who would instruct me: I would cause thee to drink of spiced wine of the juice of my pomegranate. His left hand should be under my head, and his right hand should embrace me. I charge you, O daughters of Jerusalem, that ye stir not up, nor awake my love, until he please. Who is this that cometh up from the wilderness, leaning upon her beloved? I raised thee up under the appletree: there thy mother brought thee forth: there she brought thee forth that bare thee. Set me as a seal upon thine heart, as a seal upon thine arm: for love is strong as death; jealousy is cruel as the grave: the coals thereof are coals of fire, which hath a most vehement flame. Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it: if a man would give all the substance of his house for love, it would utterly be contemned.

אִים דְּבִים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹת אֶת הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ

אֲחוֹת לֹט קֶטֶף וְשָׁרִים אֵין לָהּ מִדְּבַעֲשָׁה לְאַחֹתֶינּוּ בַיּוֹם שֶׁיִּדְבַר-בָּהּ: אִם-חֹמֶהּ הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם-דָּלַת
הִיא נִצֹר עָלֶיךָ לֶחֶם אֶרֶץ: אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי כַמְנַדְלוֹת אֹ אוֹ הִייתִי כַעֲנִיּוֹ כַמוֹצֵאת שְׁלוֹם: כִּרְם הָיָה לְשֹׁלֹמֹה כְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן
אֶת-הַכֶּרֶם לְעֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: כְּרָמִי שָׁלִי לְקַנֵּי הָאֶלֶף לֶךְ שְׁלֹמֹה וּמֵאֲחֵים לְעֹטְרִים אֶת-פְּרִי: הַיּוֹשֶׁבֶת
בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׂיָבִים לְקִלְךָ הַשְּׂמִיעִי: בְּרַח וּדְרִי דְרֹמָה-לְךָ לְצִבִי אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׂמִים:

We have a little sister, and she hath no breasts: what shall we do for our sister in the day when she shall be spoken for? If she be a wall, we will build upon her a palace of silver: and if she be a door, we will inclose her with boards of cedar. I am a wall, and my breasts like towers: then was I in his eyes as one that found favour. Solomon had a vineyard at Baal-hamon; he let out the vineyard unto keepers; every one for the fruit thereof was to bring a thousand pieces of silver. My vineyard, which is mine, is before me: thou, O Solomon, must have a thousand, and those that keep the fruit thereof two hundred. Thou that dwellest in the gardens, the companions hearken to thy voice: cause me to hear it. Make haste, my beloved, and be thou like to a roe or to

a young hart upon the mountains of spices.

אחות לנו קטנה ושדיים אין לה אה נעשה לאחותנו ביום שידובר בה

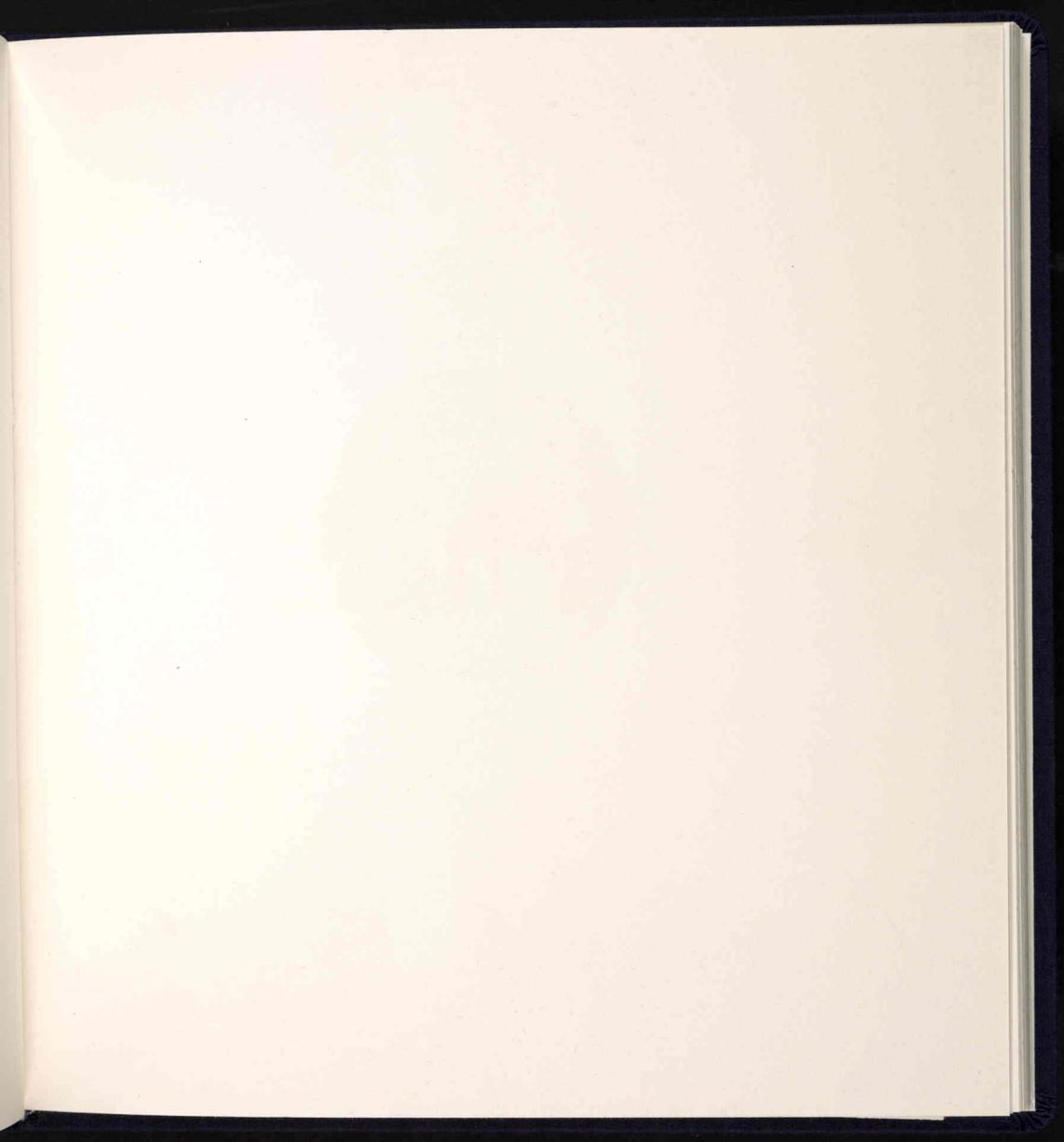
חזק

סכום פסוקי השיר השירים מאה ושבעה עשר. וסימנו אשר דבר טוב על המלך. וחציו נרד וכרכום:

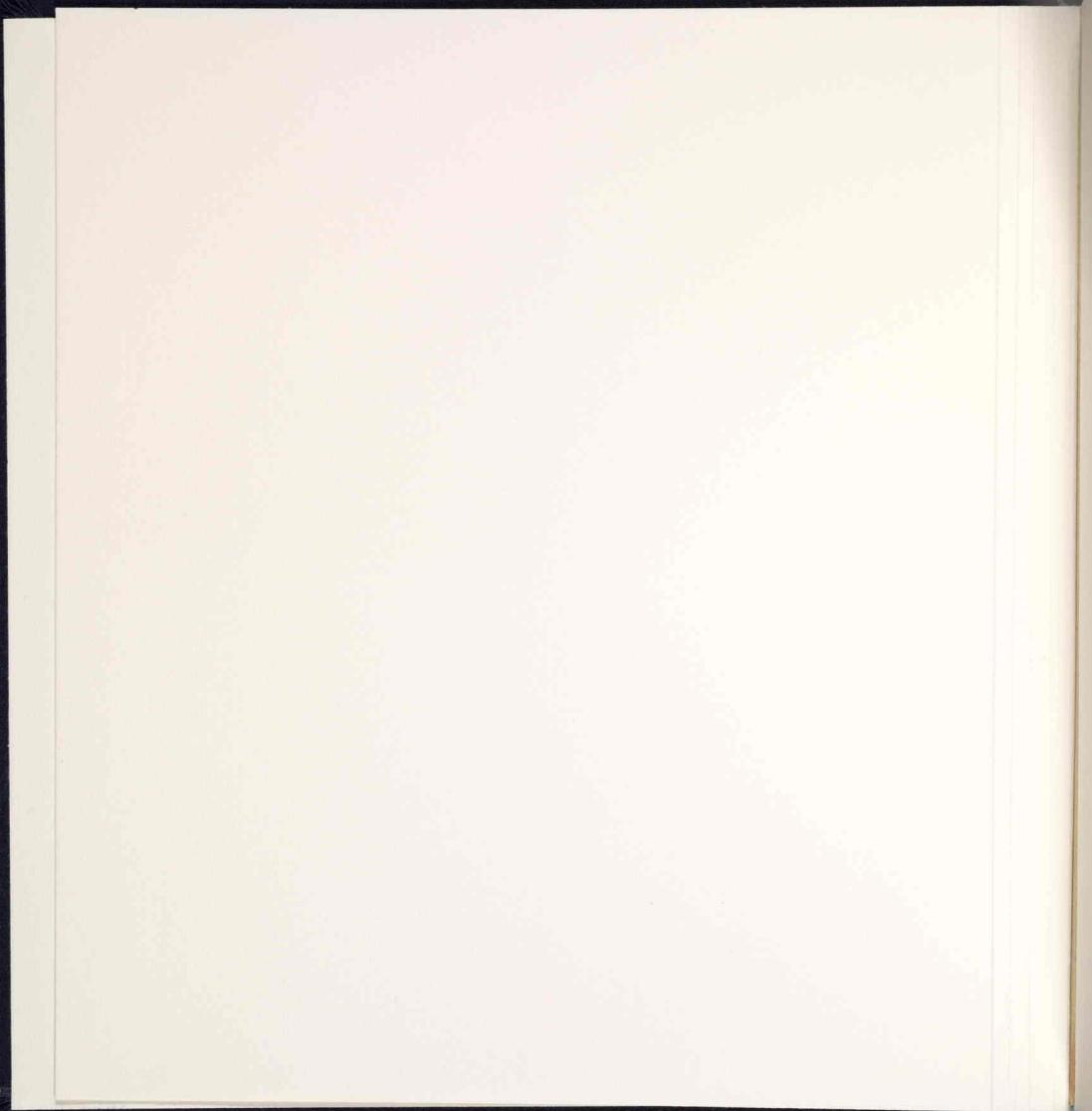
The number of verses of the Song of Solomon is a hundred and seventeen.

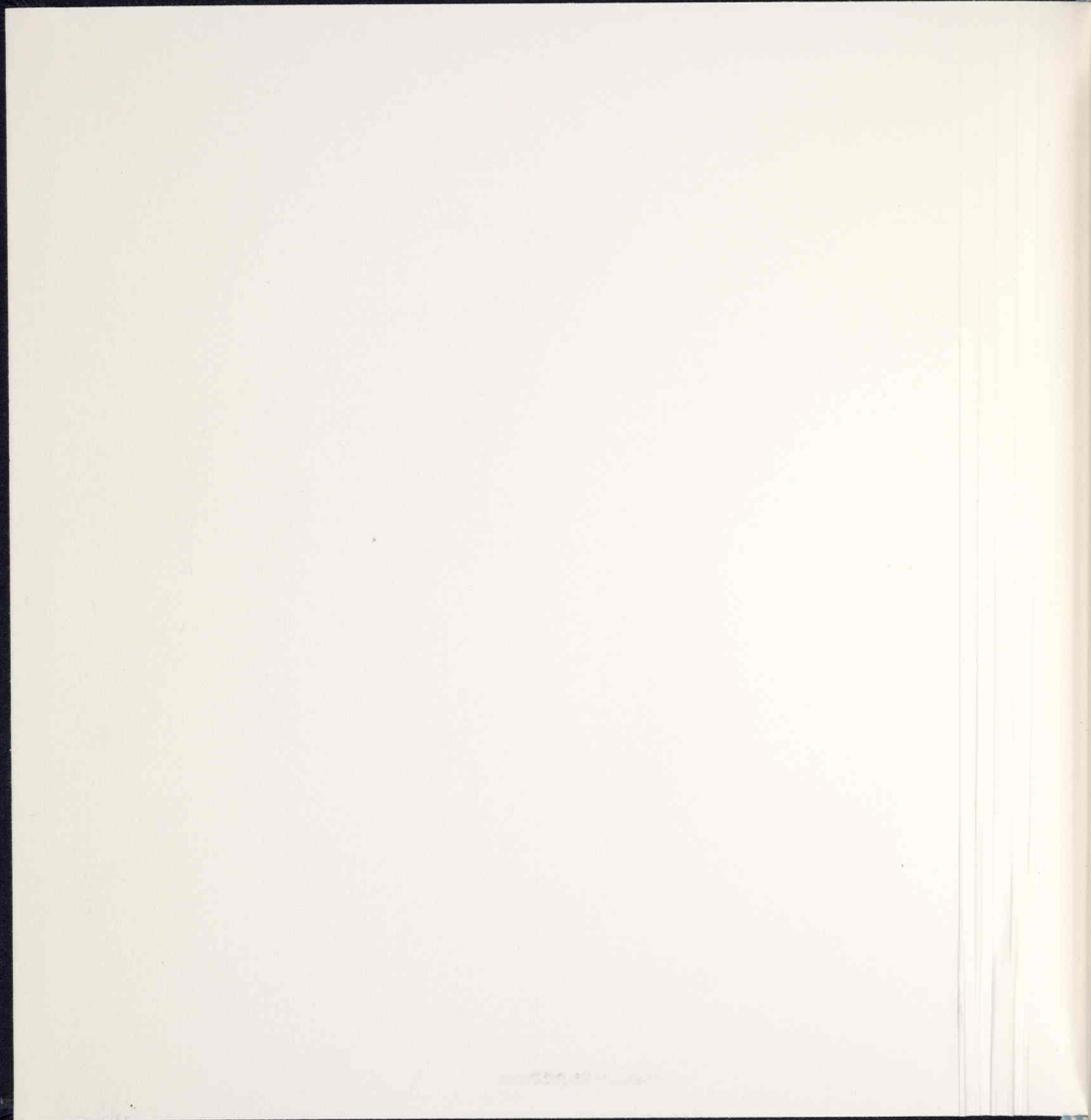

BS1482
.M47
2001
Copy 1
AMED
Hebr
Cage

2007 550988

BS1482

.M47

2001

Copy 1

AMED

Hebr

CAGE

LC Control Number

2007

550988

LIBRARY OF CONGRESS

0 018 640 316 2